

19.04x23.79	1/3	58 עמוד	LADY גלובס	05/07/2017	59207323-1
המרכז הבינתחומי הרצליה - 84260					

#סטארטאפ מדינת, המחפכה הנשית. המשקיעות

יש מסר שאני חייבת להעביר לזמיות: אל תפחדו לבקש כסף

אפילו בחופשת הלידה היא לא מוותרת על פגישות עם יזמים. בחיפוש אחרי ההשקעה הבאה, ליאור קרנכל, 29, מנהלת ההשקעות בקרן האירופית מנגרוו קפיטל, גם מחלקת להם משימות. "מאוד קל להיות פסיבית ולהסתתר מאחורי צ'ק שמנמן, אבל ההצלחות מגיעות מהגישה הפרו־אקטיבית הזו"

טליה לוין :: צילום: ענבל מרמרי

ע

כשיו היא כבר אחרי, אבל תקופת ההיריון לא הייתה פשוטה לליאור קרנכל, ולא מהסיבות הברורות. "להיות משקיעה בהיריון זה מקום מאוד מאתגר להיות בו. ביום יום, כשאת נכנסת לפגישה את יכולה להיות מי שאת רוצה. אף אחד לא יודע אם אני נשואה או רווקה, והחיים האישיים שלי לא נכנסים לחדר. בזמן ההיריון גברים שנכנסים מתחילים לספר לי על הלידות של הנשים שלהם, או לשאול אותי באיזה חודש אני. פתאום הם מביאים לי כוס מים. "מצד אחד זה היה נחמד ברמת ההתעניינות,

ומצד שני אני לא מעוניינת להביא את הפן הזה לשיחה. זה הפך אותי להרבה יותר מודעת לעובדה שאני אישה משקיעה. זה היה מקום קשה. חיכיתי כבר ללדת, ובכלל להיות במקום הזה שרק אם ארצה אספר שיש לי תינוקת בת שבוע בבית, ואם לא ארצה הם לא ידעו."

קרנכל, 29, בזוגיות פלוס ילדה, היא מנהלת ההשקעות בקרן האירופית Mangrove Capital Partners, שהוקמה לפני 20 שנה ויושבת בלוקסמבורג. "בתחילת הדרך הם השקיעו בסקייפ, ובהמשך הם השקיעו ב־WIX - הם בעלי המניות הגדולים. לפני שנתיים הם הבינו שיש פוטנציאל השקעות בישראל, ואז רועי

שער ואני הקמנו את הפעילות הראשונה שלהם מחוץ לאירופה. אנחנו צוות של 11 איש, ואני האישה היחידה שעבדה בצוות הזה מאז שהקרן קיימת. בחיים לא הייתה להם קולגה שילדה. אני זו שמגדירה להם מה זו חופשת לידה בפעם הראשונה."

לקחת חופשת לידה?

"אני לא רוצה להיות בחופשת לידה אמיתית. זו המון אחריות להיעלם לשלושה חודשים, כי יש מערכות שמתפתחות וקשרים שבנתי. בבוקר יש לי זמן לחשיבה ולענות על מיילים, ואחרי ארוחת הצהריים, כשהאנרגיה קצת יורדת, אני פוגשת יזמים."

23.54x28.74	2/3	59 עמוד	LADY גלובס	05/07/2017	59207324-2
המרכז הבינתחומי הרצליה - 84260					

"נשים דוחות את השלב שבו צריך להגיד כמה כסף הן רוצות להשקעה. בהרבה מקרים אני רואה משפטים מתורגלים, שכביכול התאמנו עליהם הרבה זמן מול המראה, כדי לומר כמה כסף הן רוצות. זה מרגיש קשה ומלאכותי"

"אני אומרת לפעמים ליזמיות, 'אם גבר מסתכל עלייך עכשיו, רק בגלל חוסר הביטחון שלך הוא לא ישקיע בך'. או שאני שואלת: 'את בטוחה שאת יכולה להחזיק את כמות הכסף הזאת ביד?' אם את לא יכולה לומר בקול רם מה את רוצה, אז איך אני אבטח בך עם מיליון דולר?"

מרגישים יותר נוח לדבר איתי. מכיוון שזה עולם שהתקבעה סביבו סטיגמה של משחקי כוחות ואגו וצריך לייצר תרמית, אני שומעת הרבה פעמים את המשפט 'את יודעת שזו הפעם הראשונה שאני מספר את זה למשקיע', או 'אני לא מאמין שאמרת לי כך וכך'."

את מוזהה הברדל בין יזמים ליזמיות שבאים לבקש השקעה?

"נשים מפתחות לדבר על כסף. הן דוחות את השלב שבו צריך לדבר על כמה כסף הן רוצות להשקעה. בהרבה מקרים אני רואה משפטים מתורגלים, שכביכול התאמנו עליהם הרבה זמן מול המראה, כדי לומר כמה כסף הן רוצות. זה

"כל משוב שתתני לסטארטאפ בתחילת הדרך יכול להעיף את היזמים למקום אחר לחלוטין. זה מה שאני מביאה למפגשים איתם - על פניו אני משקיעה, ויש דינמיקה של 'אני האדם החזק בחדר', אבל מכיוון שלפי הסטטיסטיקה הסיכוי שנשקיע בהם מאוד נמוך, הפגישה היא ההזדמנות שלי לתת להם משהו, ושהם יצאו אחרי השעה הזאת עם איוושהי תובנה ומשוב אמיתי לגבי הביזנס שלהם וכל החיבורים האפשריים שאני יכולה לעשות.

"אגב פגישות עם יזמים, זה מאוד תלוי אם הם יושבים איתי לבר בחדר, או שהם יושבים גם עם השותף שלי. כשרק אני בחדר, הם

22 ניסיונות

הניסיון היזמי הראשון של קרנכל, בעלת תואר שני בהתנהגות ופיתוח ארגוני במרכז הבינתחומי, היה בחברה שמספקת קורסי אונליין בעברית מקראית לנוצרים. "ביום הראשון שלי שם אמרתי להם שאני חושבת שאפשר למכור לשוק הברזילאי, והם לא האמינו לי. שנה אחרי זה היו להם כבר 20 מוכרים בפורטוגל. הייתי בברזיל, דיברתי בכנסיות, האמינו בי, ואני האמנתי שאני יכולה להביא את הבשורה הו. היום זה השוק הכי גדול שלהם."

היום את בצד השני, זו שפוגשת יזמים וצריכה להחליט במי להשקיע.

21.68x28.35	3/3	60 עמוד	LADY גלובס	05/07/2017	59207337-6
המרכז הבינתחומי הרצליה - 84260					

#סטארט-אפ מדינה, המהפכה הנשית. המשקיעות

"יזם לא צריך לדעת הכול, אבל הוא צריך לדעת לאן הוא רוצה ללכת"

קרה שנתקלת בשוויניזם ממש?

"רוב הזמן אני חושבת שאם אני מככרת את עצמי, או מככרים אותי בחזרה. אבל היו שני מקרים לא נעימים. ב'לינקדאין' כתב לי יום אמריקאי שהוא ישמח לדבר איתי בטלפון, ואז הציע לי להיות החשפנית שלו. זה היה רגע קשה. דבר ראשון שעשיתי היה להסתכל על הפרופיל שלי ולשאול את עצמי מה כתבתי שגרם לו לחשוב שאני מעוניינת בהצעה כזאת, מה אני משררת. הרגשתי מאוד פגועה.

"כאותו שבוץ הייתי בכנס ולבשתי חצאית. ניגש אליי אדם, ישב לידי, דיבר אליי והניח יד במקום קרוב מדי לירך. אני זוכרת שנכנסתי לבוס שלי ואמרתי לו 'תקשיב, נראה שיהיה לי יותר קל להיות מדריכת פילאטיס, לעבור בסביבה של נשים כל היום'."

עשיית משהו?

"יכול להיות שאם הייתי מספרת על התהליך שעברתי, והייתי אומרת שאני מבינה שאני לא אחראית ולא אשמה, אולי איזו משקיעה או יזמית שזה קרה לה גם הייתה קוראת את זה, ואומרת 'זה לא אשמת'."

מחלקת משימות

מה החשקעה הכי גדולה שעשית?

"7 מיליון דולר בחברת proov, שמחברת בין חברות קטנות וסטארט-אפים לבין חברות ענק שמחפשות לקלוט טכנולוגיות חדשות."

קרה שיוזמים אמרו לך 'לא'?

"פעם אחת, כשרצינו לתת פחות כסף ממה שהם ציפו לו, למרות שאהבנו את המיזם. כשבסוף הם לא לקחו את ההצעה, קצת נשמנו לרווחה, כי הרגשנו שנתנו להם להתפשר מדי."

מה למדת כמשקיעה שלא ידעת קודם?

"אני חיה בעולם סופר דינמי, שנתיים עוברת כמשקיעה, ולא היה לי יום אחד שנראה כמו היום הקודם. אני עושה תוכניות עבורה עם יעדים שמסתכלים על שני דברים: איך לייצר ערך בקהילה, ומה הפעולות שאפשר לעשות כדי לעזור לקהילת הסטארט-אפים. אני מרברת עם היוזמים בטלפון לפני המפגש, נותנת להם משימה, וגם אחרי הפגישה הראשונה הם מקבלים משימה - כדי לראות את הגמישות והיכולת לתקשר ולזון, גם אם אין להם כסף על השולחן. זה גם מבחן, כי מי שמסתכל על זה בזלזול, אני לא מעוניינת להשקיע בו.

"חוץ מזה, למרתי ששום דבר בעולם הזה לא קורה מעצמו. זה הכול עניין של אומץ לגשת ולשאול, להביע דעה. מאוד קל להיות פסיבית ולהסתתר מאחורי צ'ק שמנמן, אבל אני חושבת שההצלחות שלי והעובדה שתכרות רוצות את הכסף שלנו באה מהגישה מאוד פרו-אקטיבית ורגישה הזאת." □

"יש אנשים שרוצים שאגשים להם חלום, אבל באים עם מצגת שבלונית בדרך הכי בנאלית, משעממת ולא השראתית. זה בזבז זמן. אגב, גברים הם יותר גזלני זמן מנשים"

"ב'לינקדאין' כתב לי יזם אמריקאי שהוא ישמח לדבר איתי בטלפון, ואז הציע לי להיות החשפנית שלו. זה היה רגע קשה. שאלתי את עצמי מה כתבתי שגרם לו לחשוב שאני מעוניינת בהצעה כזאת, מה אני משררת. הרגשתי מאוד פגועה. באותו שבוע הייתי בכנס ולבשתי חצאית. ניגש אליי אדם, ישב לידי, דיבר אליי והניח יד במקום קרוב מדי לירך"

היחידה בחרר, ואז יש הערות סקסיסטיות. לפעמים הם יכולים לספר בריחה גסה או לומר משהו כמו 'פאק יו', ואז להאדים ולהתנצל בפניי. זה מקום שהוא לא שוביניסטי, אבל כן לא שווה מגדרית, הרי למה אתם הופכים את זה לאישו מולי.

"אם הם מרברים על אתר פורנו כלשהו, מיר הם יבקשו סליחה. 'ליאור, מצטערים שאנחנו מעלים את זה'. אני אמנם אישה, אבל לא עשויה מסוכר ויודעת שיש אתרי פורנו בעולם. הרקויות הללו הופכות את הכול למבוכה עוד יותר גדולה, ואני צריכה להגיר להם 'הכול טוב'."

מרגיש קשה ומלאכותי.

"אני, כאישה, מאפשרת להן לראות את זה - אני יודעת שאם אניגיר להן את האמת זו תהיה עבורן הזרמנות ללמוד איך עושים את זה אחרת. אני אומרת להן לפעמים, 'אם גבר מסתכל עלייך עכשיו, רק בגלל חוסר הביטחון שלך הוא לא ישקיע בך'. או שאני שואלת: 'את בטוחה שאת יכולה להחזיק את כמות הכסף הזאת ביד?' אם את לא יכולה לומר בקול רם מה את רוצה, אז איך אני אבטח בך עם מיליון דולר?"

מה הדבר הראשון שאת בוחנת אצל יזם?

"כרי שאוכל להיות הרוח הגבית של יום, הוא צריך לדעת מה הוא רוצה לעשות עם הכסף. ב-wix עשו 22 ניסיונות עד שהגיעו למודל העסקי הנכון. אני לא חושבת שיום צריך לדעת הכול, אבל חשוב לי שירע מה הפעולות שהוא עושה, לאן הוא רוצה ללכת."

איך את מזהה גולני זמן ואנרגיות?

"אלה אנשים שרוצים שאגשים להם חלום, אבל באים עם מצגת שבלונית בדרך הכי בנאלית, משעממת ולא השראתית. זה בזבז זמן. אגב, גולני הזמן הם יותר גברים מנשים. לרוב הנשים שמגיעות אליי יש הרבה אומץ. בקרב גברים יש הרבה שמואסים בעבודה כשכירים, מסתכלים סביב כמה כסף אפשר לעשות ביזמות, אומרים יאללה נבנה מצגת, נביא את החברים מ'8200 וננסה. הם לא הולכים עם זה ב'100% ולא צוללים למים, ושם יש בזבוזי אנרגיה."

"יזמיות מגיעות יותר מחויבות. בדרך כלל מדובר גם בנשים יותר בוגרות, ואת רואה בעיניים מבט של רצינות והבנה. בגלל זה חבל לי שאצל נשים הפער בין האומץ וההחלטה ללכת על הכול לבין היכולת לדבר על הכסף הוא תהומי. זה מסר שאני חייבת להעביר: תבטחו בעצמכן. אם הזמן שלך ראוי, ואת משקיעה את כל כולך בפרויקט, ראוי שגם אני אשקיע את כולי בו. לא צריך לפחד לבקש כסף. להיפר, הוא מגיע לך."

הבאתי את הסטיגמה

קרנבל חווה ברמה יזמית את היותה חלק ממיעוט נשי בענף, אבל לא תמיר האשמה היא בגברים. "ממש בתחילת הדרך הבאתי על עצמי את הסטיגמה. היה מישו שהתכתב איתי במיילים אחרי שהציגו אותי, וחשבתי שהוא מזלזל בי. היו לו תשובות מאוד יבשות, והרגשתי שהוא לא סופר אותי. ואז הוא הגיע לפגישה, נכנס לחדר, והיה בטוח שהוא עומד ללחוץ יד לגבר. באותו יום כתבתי לעצמי פתק: 'תזכרי את הרוגמה הזאת, וכמה את מייצרת את הקושי ואת המציאות'."

קורה גם שהגברים יוצרים חוסר נעימות. "פעמים רבות הלקוח הוא אישה, ואני האישית

אימור: סבסלנה קריוחילי, שיעור: נועה ביכלר